

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

11. oktober 2015

NEDELJA	28. MED LETOM
11.10.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 8.30 na Pernovem za +Alojza in Terezijo Ježovnik, obl.</i> <i>ob 10h za +Martina in Marico Volf, obl.</i>
Ponedeljek	Maksimilijan Celjski
12.10.	<i>ob 19h za +Anico Grebovšek</i>
Torek	Gerald
13.10.	<i>ob 7h za +Marjana Trupi, obl.</i>
Sreda	Kalist
14.10.	<i>ob 7h za +Konrada Kugler</i>
Četrtek	Terezija Avilska
15.10.	<i>ob 8h na Pernovem v dober namen</i>
Petek	Marjeta Alakok
16.10.	<i>ob 19h za zdravje in v dober namen</i>
Sobota	Ignacij Antiohijski
17.10.	<i>ob 7h za +Jožeta in Olgo Šramel, obl.</i>
NEDELJA	29. MED LETOM – MISIJONSKA
18.10.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 8.30 na Pernovem za +Dušana Pečnik</i> <i>ob 10h za +Adolfa Žolnir in rajne Meglajekove, obl.</i>

IZ EVANGELIJA 28. NEDELJE MED LETOM

In Jezus je pogledal naokoli
ter svojim učencem rekel:

»Kako težko bodo tisti,
ki imajo bogastvo,
prišli v Božje kraljestvo!«
Ob teh njegovih besedah
so učenci ostrmeli.

Jezus pa zopet spregovori
in jim reče:

»Otroci, kako težko je priti
v Božje kraljestvo!
Lažje je velblodu iti
skozi šivankino uho
kakor bogatinu priti
v Božje kraljestvo.«
Jezus se ozre vanje
in reče:

»Pri ljudeh je nemogoče,
ne pa pri Bogu;
zakaj pri Bogu
je vse mogoče.«

(Mr 10,21–25.27)

Mr 10,17–30

VERNIK IN BOGASTVO

Na podlagi stavka, da »gre laže kamela skozi šivankino uho, kakor pride bogataš v Božje kraljestvo« (Mr 10,25) in podobnih sporočil v današnjem evangeliju, se je rodilo kar nekaj poenostavitvev evangeljskega sporočila v slogu: Materialnost je slaba, potrebno je skrbeti za duhovnost. Ne skrbite za gmotne stvari, ki nič ne veljajo! Ugovori proti tem poenostavitvam so na dlani. Enega vsi poznamo: »Zakaj pa ima Cerkev toliko posesti? Zakaj popravlja cerkve in skrbi za premoženje, če pa materialnost nič ne pomeni!«

V tradiciji Cerkve se je porodilo več tehtnih razlag evangelija o odnosu do gmotnih dobrin. Tokrat naj postrežem z več kot tisoč tristo let starim besedilom, ki ga je napisal Maksim Spoznavalec, ki je umrl leta 662 v izgnanstvu na Kavkazu: »Trije so vzroki za ljubezen do denarja: ugodje, nečimrnost in pomanjkanje vere. Najtežji od vseh je pomanjkanje vere. Pohotnež ljubi denar, da bi ga zapravljal za užitke. Nečimern za to, da bi si pridobil slavo, človek, ki mu manjka vere, pa zato, da bi ga skril, ker se boji lakote, starosti in bolezni. Slednji bolj zaupa v denar kakor v Boga, Stvarnika vsega, katerega previdnost doseže zadnje, najmanjše od vseh bitij. Obstajajo štiri vrste ljudi, ki hranijo denar. O treh sem že govoril, so pa še četrti, ki se omejujejo na upravljanje z dobrinami. Samo ti zadnji upravičeno zbirajo, če je njihov namen, da so vedno sposobni pomagati potrebnim.« Maksim Spoznavalec poudarja, da ni narobe imeti materialnih dobrin, če z njimi pomagamo potrebnim. Narobe je gmotna sredstva kopičiti samo zase. Če so gmotne dobrine v službi ljudi, zlasti potrebnih, potem so upravičene in v tem primeru postanejo celo sredstvo ljubezni, saj z njimi služimo ljudem.

Zaradi zapeljivosti bogastva Jezus poudarja, da potrebujemo Božjo pomoč, da bi bogastvo in sploh materialna sredstva prav uporabljali. Materialne dobrine nam je Bog podaril, da bi mogli pomagati potrebnim. Tega pa človek ne more storiti iz svoje moči – »pri ljudeh je to nemogoče« –, ampak samo takrat, ko bo resnično tesno povezan z Bogom, saj je »pri Bogu vse mogoče«.

Po: B. Rustja, Tvoje obličje iščem

Zgodba za ta teden:

Nekoč je živel človek, ki si je iskreno prizadeval za sveto in pobožno življenje. Odpravil se je k rabinu, da bi ga vprašal za svet. Učitelj se je razveselil njegove želje po svetem življenju ter ga je vprašal:

»Kako pa si živel doslej?«

»Mislim, da kar dobro,« je odvrnil mož.

»Kaj misliš s tem, ko praviš dobro?«

»Nisem prekršil nobene zapovedi,« je dejal prizadeven človek,

»Božjega imena nisem izgovarjal po nepotrebnem. Gospodovega dne nisem oskrunil z delom. Nisem žalil očeta in matere. Nikogar nisem ubil. Nisem varal žene. Nič nisem ukradel. Proti nobenemu nisem krivo pričal. Prav tako si nisem pozelel žene ali dobrin bližnjih ljudi.«

»Torej nisi prelomil nobene zapovedi?« je vprašal rabin.

»Tako je,« je ponosno odvrnil mož.

»Pa si izpolnjeval zapovedi?« ga je še vprašal učitelj.

»Kako misliš?« je bil v zadregi obiskovalec.

»Mislim, če si slavil Gospodovo ime? Ali si posvečeval Gospodov dan? Si spoštoval starše? Ali si si prizadeval braniti in spoštovati človekovo življenje? Kdaj si svoji ženi zadnjič rekel, da jo imaš rad in kdaj si ji zadnjič priskočil na pomoč? Ali si delil svoje dobrine z ubogimi? Si se postavil v obrambo dobrega imena svojega bližnjega, ko so ga drugi obrekovali in žalili? Kdaj si se zadnjič pozanimal, kako gre tvojemu sosedu ali sodelavcu ter si bližnjemu priskočil na pomoč?«

Mož je bil presenečen. Toda začel je premišljevali o učiteljevih neprijetnih besedah. Spoznal je, da se je samo izogibal prestopkov. Ko je dalje premišljeval, se je začudil, koliko ljudi razmišlja podobno. Rabin pa mu je odprl nov pogled na izpolnjevanje zapovedi in na to, kar je dobro. Do obiska pri učitelju je imel na zapovedi negativen pogled: »Ne stori tega! Ne delaj onega!« Rabin pa mu je ponudil pozitiven pogled. S tem mu je dal boljši »kompas«, ki mu bo kazal pot v življenju.

Po: B. Rustja: Zgodbe s semeni upanja